

GIÁO DỤC XÃ NGỌC HÒI LẮNG SÂU CÙNG TRANG SÁCH

Âm nhạc cất lời trước lịch sử

Trong không gian trang trọng của một chương trình nghệ thuật, có những khoảnh khắc không ồn ào nhưng lại tạo nên độ sâu lắng đặc biệt. Đó là những giây phút âm nhạc không còn đơn thuần giữ vai trò minh họa, mà trở thành phương tiện chuyển tải tư tưởng, khơi gợi suy ngẫm và kết nối con người với chiều sâu lịch sử dân tộc.

Bài hát "Thư Đằng" được ca sĩ Anh Tú biểu diễn tại chương trình nghệ thuật "Mãi mãi niềm tin theo Đảng".

Khoảnh khắc ấy xuất hiện khi giai điệu "Thư Đằng - Có Đảng trong tim" vang lên. Bài hát không lựa chọn cách biểu đạt trực diện hay cao giọng, mà đi theo lối tiết chế, chừng mực, như một lời thư nhẹ nhàng nhưng thành kính. Ở đó, cảm xúc không được đẩy lên cao trào, mà được dẫn dắt bằng sự tự soi chiếu của người nghệ sĩ trẻ trước những giá trị lớn lao đã làm nên hành trình cách mạng Việt Nam.

Trong bối cảnh đời sống âm nhạc đương đại chịu nhiều tác động của thị trường và truyền thông, không ít sản phẩm được tạo ra với nhịp độ nhanh, mục tiêu ngắn hạn và vòng đời ngắn. Chính vì vậy, những tác phẩm âm nhạc về đề tài Đảng, Tổ quốc và lý tưởng sống ngày càng trở nên hiếm hoi. Tuy nhiên, sự thưa vắng ấy không làm giảm ý nghĩa của dòng chảy này, mà trái lại càng cho thấy giá trị của những sáng tác được hình thành từ ý thức trách nhiệm và chiều sâu nhận thức.

Âm nhạc khi được đặt trong mối quan hệ với lịch sử không chỉ là sự tái hiện ký ức, mà còn là cách để mỗi thế hệ xác lập vị trí của mình trong dòng chảy liên tục của dân tộc. Ở góc nhìn đó, những nghệ sĩ lựa chọn con đường sáng tác "nhạc đỏ" không chỉ đang làm nghề, mà đang tham gia trực tiếp vào quá trình bồi đắp nền tảng tinh thần của xã hội bằng ngôn ngữ nghệ thuật.

Chương trình nghệ thuật "Mãi mãi niềm tin theo Đảng" do Tạp chí Cộng sản, Ban Tuyên giáo và Dân vận Trung ương cùng Đài Truyền hình Việt Nam tổ chức vì thế không đơn thuần mang ý nghĩa kỷ niệm 96 năm Ngày thành lập Đảng Cộng sản Việt Nam. Đây còn là không gian để nghệ thuật thực hiện một chức năng đặc biệt là kết nối lịch sử với hiện tại, đưa những giá trị cách mạng đến gần hơn với công chúng thông qua cảm xúc và sự đồng cảm.

Trong không gian ấy, ca sĩ Anh Tú lần đầu giới thiệu ca khúc do chính mình sáng tác. Điều đáng chú ý không nằm ở việc một nghệ sĩ trẻ lựa chọn đề tài lớn, mà ở thái độ tiếp cận nghiêm túc trước khi sáng tác. Với anh, viết về Đảng không bắt đầu từ giai điệu, mà bắt đầu từ quá trình học tập và nghiên cứu lịch sử, từ nhu cầu tự trả lời những câu hỏi căn bản về niềm tin, lý tưởng và trách nhiệm của thế hệ trẻ hôm nay.

Trước khi sáng tác, chàng trai sinh năm 1999 đã dành thời gian tìm hiểu các dấu mốc quan trọng của cách mạng Việt Nam, soi chiếu hành trình ấy với đời sống đương đại. Chính quá trình tự vấn đó đã tạo nên nền tảng tư tưởng cho ca khúc. Và rồi trên chuyến bay từ TP Hồ Chí Minh ra Hà Nội, những câu hát được hình thành giản dị trong ca từ nhưng hàm chứa chiều sâu suy nghĩ của một người trẻ khi lần đầu đối diện nghiêm túc với khái niệm lý tưởng cách mạng.

Ở phần mở đầu, bài hát nhắc đến mùa xuân năm 1930, thời điểm Đảng Cộng sản Việt Nam ra đời và mở ra bước ngoặt căn bản cho vận mệnh dân tộc. Cách tiếp cận không nặng về sự kiện hay liệt kê lịch sử, mà gợi lại tinh thần của một thời khởi nguyên, nơi niềm tin được hình thành giữa muôn vàn thử thách và lý tưởng cách mạng trở thành điểm tựa tinh thần cho cả dân tộc đứng lên tự quyết vận mệnh của mình.

Khi giai điệu chuyển sang điệp khúc, dòng cảm xúc không dừng lại ở việc tri ân quá khứ, mà hướng về hiện tại và tương lai. Lý tưởng cách mạng được nhìn nhận không như một khái niệm trừu tượng, mà như một quá trình rèn luyện bền bỉ trong từng hành động cụ thể của con người hôm nay từ ý thức trách nhiệm cá nhân đến khát vọng đóng góp cho cộng đồng và xã hội.

Việc sử dụng câu thơ của nhà thơ Tố Hữu "Từ ấy trong tôi bừng nắng hạ/ Mặt trời chân lý chói qua tim" ở đoạn kết mang ý nghĩa biểu tượng sâu sắc. Đó không chỉ là sự tiếp nối mạch cảm xúc giữa các thế hệ, mà còn là lời khẳng định về sức sống bền bỉ của lý tưởng cách mạng trong đời sống tinh thần của người Việt Nam qua nhiều thời kỳ lịch sử.

Bài hát khép lại bằng sự lắng đọng trong nhận thức hơn là cao trào âm nhạc. Đó là khoảng dừng cần thiết để người nghe suy ngẫm về hành trình đã qua của dân tộc, về trách nhiệm của thế hệ hôm nay và về cách mỗi cá nhân gìn giữ, bồi đắp niềm tin bằng những hành động cụ thể và thiết thực.

Ở khoảnh khắc ấy, âm nhạc không còn chỉ là biểu diễn. Nó trở thành một hình thức đối thoại giữa người nghệ sĩ với lịch sử và giữa thế hệ trẻ với những giá trị nền tảng đã làm nên bản lĩnh, bản sắc và sức mạnh của cách mạng Việt Nam.

(theo Báo Dân Trí)

Em hãy nêu suy nghĩ của mình về thái độ sống, lý tưởng và cách thể hệ hôm nay đối thoại với những giá trị đã làm nên hành trình của dân tộc.

